

Kirjatöösse kiindunud

LIINA VALPER

„Sain kui puuga pähe,” ütleb Anni Rinne, kui õnnitlen teda esikoha puhul Eesti Rahva Muuseumi korraldatud etnograafilise teatmematerjali kogumise võistlusel. Laual on ERMi embleemiga ja värvi-liste servadega kaunis rätik, mis üksnes esikoha omanikele kaela seotakse, ning võitja medal. Tunnustuse pälvis Anni Rinne teema „Rõivastus ja riietumine” põhjaliku kirjanekku eest. (Autasu järele kutsuti küll Anna Rinne, sest nii on tema nimi kirjas. Aga tuntakse teda Anni nime järgi.)

Anni Rinne tuttavatel oli põhjust omakorda üllatuda. Mitte sellepärast, et nad oleksid tema võimetes kahehnud. Aga Anni Rinne meelisteemad on seni olnud kool ja õpetajatöö.

„Siiski oli seekordne teema mulle väga südamelähedane: oli ju mu õde õmbleja. Kapi-nurka oli kogunenud igasuguseid materjale — kleidilappe, niite-nööpe ja kaunistusi, mida sai selle töö juures kasutada. Vastasin küsimustikule viimase kümne aasta kohta.

Ehkki — mida on pensionäril kirjutada pensioniea rõivastusest? Koostas in kogumiku „Minu riietus läbi elu”. Mul oli isegi säilinud foto endast sülelapsena Peterburis,” räägib Anni oma võidutöö valmimisest.

Kirjatööga hakanud ta alles hiljaaegu tegelema, esimesed mälestused pannud kirja 1994. aastal. Õpetajate Leht avaldas Tampere Ülikooli õppejõu Tuula Raatikainen (Hyyrö) üleskutse saada andmeid Eesti koolist aastatel 1920–1940.

„Mulle aga tähendas see mu enda kooliaega Võru l. algkoolis, Võru ja Läänemaa õpetajate seminaris ja Tallinna pedagoogiumis; sisse jäid ka esimesed tööaastad,” lausub Anni Rinne. Praegu asuvad tema mälestused Eesti pedagoogika arhiivmuuseumis Tallinnas.

„Kirjutamise maitse sai suhu, hakkasin Viruskundrale kirjutama. Kui ilmus üleskutse eluloo kirjanekuks, saatsin minagi selle võistlusele,” jätkab ta. Tookord sai Anni Rinne oma eluloo ülestähendamise eest raamatu. Samal, 1997. aastal tuli esimene tun-

nustus ERMilt — V preemia töö eest „Kool ja kooliaeg”. Auhinda kätte andes tutvustas muuseumitöötaja Anni Rinnet kui uustulnukat korrespondentide hulgas.

Sama auhind määrati talle ka möödunud aastal, mil ta esitas oma väikese sugulase Erki Tuule eluloo kuni nelja-aastaseks saamiseni 77 leheküljel ja seitsme fotoga illustreerituna. Ajalises järjestuses sai välja kirjutatud kõik, mida pisipois vanaisa Kaljo (Anni Rinne tädipoeg) ja vanaema Leili lapselapsest oma kirjades pajatasid. Sellest tööst noppis Anni Rinne kümme lugu ja läkitas need sel kevadel ajakirjade Hea Laps ning Pere ja Kodu jutuvõistlusele. Võistlustööle määrati eripreemia. Ja sel aastal lugejateni jõudnud ajakirjas Kooli-uenduslane (kaanel on küll mul-lune aastanumber — 4/98) trükiti Anni Rinne kõne Johannes Käisi Seltsi aastakoosolekul „Kuidas elas õpetaja esimeses Eesti Vabariigis”.

„See aasta on mulle helde olnud,” lausub Anni Rinne, kes uue nädala algul tähistab 86. sünnipäeva.

„Eesti Rahva Muuseumi

Pedagoog Anni Rinnet võluvad kirjutamine ja suhtlemine meeldivate inimestega.

JOOSEP AADER

kirjasaatjate päevadel tahan ma sellepärast käia, et tore-date mõttekaaslastega kokku saada. Mitte sellepärast, et auhindu vastu võtta,” põhjendab Anni Rinne oma kiindumust korrespondentitöös-

se. Ta ütleb, et on ERMi kokkutulekutel üles leidnud isegi kaks ammu vaateväljalt kadunud sugulast. Nii nagu tema enda leidis üles kooli-sõsar Austraaliast, kes juhtus seal Viruskundrat lugema.